

Silit

Samoila

Dincolo de bine și de hău,
Mă așez adesea oscilând
Între simțul moral și cel rău
Simboluri absconse descifrând.

Unii se cred mari inițiați,
Captivi simțului înșelător,
Alții gândesc că sunt inspirați
Stând în adevărul trecător.

Din biologic des izbucnind,
Câte un ins bine înzestrat
Cade în păcat, naiv crezând
Că sensul vieții lui l-a aflat.

Și trăiește între două lumi,
Silit s-o afle pe aceea
Străpunsă de celeste minuni,
Când naște în dureri femeia.